

OFFICINAE
IOANNIS RAVI-
SII TEXTORIS
EPITOME.

TOMVS PRIMVS.

Opus nunc recens post omnis omnium editio-
nes fidelissimè recognitum, & Indice co-
piosissimo locupletatum.

Bibliot. regis Belgaon. Societatis Iesu Collegii.

EDITIO TERTIA.



LUGDVNI,
SVMPTIBVS PETRI RIGAVD.

M. DCII.

MEMORIALIA
IN CULPATISSIMO VIRO,
SACRARVM Q. LITERARVM PROFESSO-
RI MERITISSIMO, D. IOANNI BOLVACO,
Nihernenſi, Navarrenisſum Grammaticorum Gymnasiarchæ, Ioan. Rani-
sus Textor Nihernenſis, s. D.



REQVENS fuit multis admiratio, vir inculpatissime, quod ego
 tuus alumnus, & propè dixerim partur, cuius semper adiutor
 obsequiis, tuāq; opera literis innurritur, neq; beneficiū scriptis
 agnoscetem, neq; gratiā verbis ullis zemetiter. Nec defuerunt,
 qui filētio meo tam diuturno inflatis etiā buccis & multe ira-
 carentur stomacho, atq; hoc ipsum vitio verteient, dicentq;
 me indignū ac quo quisquam bene mereri debeat, quum ut causabantur, ple-
 teriq; expertes rationis animates abhorreant ab huiusmodi nota. Nā & cico-
 nia, parētes à quibus vitā accepit, senio fessos nutrit & succollat, & glires suis
 genitoribus dum senuerunt, eadē succurrunt pietate, velut meritum refun-
 dentes. Alij item quibus eadē placebat sententia, conuicis me incelsabant, &
 huiusmodi verōis alloquebantur: Nā tu es homo egregie malus Textor, di-
 gnusq; multis plagiis & cicatricibus, qui magno fama: tuā dispēdio nō agno-
 scis, per quem profeceris? Hic(de te loquebātur) te nutriuit à puero. Et, ut in-
 quirit Simo Terentianus, fecit ex seruo ut esses libertus, & quod habuit sum-
 mum pretium, persoluit tibi. Tu camen patetis eius memoriam apud te fri-
 gescere, quem velut numē aliquod terrenū deberes suspicere & reuoceti, cu-
 iusq; effigiē, si saperet, domi haberet in larario, quum quicquid es, si quid fal-
 tem es, id totum sis eius officio, eiq; vitā cū doctrina referre deberas acceptū.
 Adde q; magna est ambobus astinitas, eadē vtrīq; patris, cuius ille flos est, &
 primū specimē, & in qua rati fit ab omnibus, ut inhumanus habearus & in-
 ciuius, qui transuenti compitatum non affligit. Quānam ergo ratione macu-
 lam hanc elues? quōdnam modo culpam deprecaberis, aut in quam excusatio-
 nem reūcies delictum, si solus eum relinquis insulatum, in quē omnes pleno
 ore certatim laudes cōgerant? His illorū verbis quum aures mihi calerent, &
 circunsonarent, cōspit me pudore vitæ, & pœnitere negligentiae. Parumq; ab-
 fuit, quin ipse mihi pœnam interrogauerim, sumptōq; de meis. Muliis supplicio,
 abortiuas adolescentiæ meæ nugas Veneris manto deuouerim, ut cum Poli-
 tiano loquar. Vbi tamē diu fatis in ea pependi cruce, post longum tedium &
 animi miserorē, discussis hinc inde rationibus tandem cogoui nihil esse, quod
 deberem tristari, aut afflīti pœnitentia. Quinetiam me multo prudētius egisse,
 quām si quid infra dignitatem tuam anteā reposuissim. Præcedentia quidem
 argumenta iniciebant mihi pudorem. Contra vero alia emerserunt omnina
 contraria, quæ postea suaserunt, ut non tantū non me pigeret nihil ad te scri-
 plisse, sed ne in posterū quidem scribere. Considerauit in primis quām stulte
 agāt, qui suis īeptiis illustriū virorum maiestatem contaminat, exemplo il-
 lius Cheerili, cuius scripta plus multō probri quām laudis pepererūt Alexan-
 dro. Quātū enim fama: parturunt doctorū monumenta, tantum dedecoris
 afferre solent pœnitendæ & viles indoctorum nugæ. Itaq; si quid haecenus
 tibi nuncupassem, plus multo fuliginis & tenebrarum quam lucis induxit
 tuo nomini. Nā nihil est in me, quod tuis laudibus respōdere valeat. Nihil ne-
 que scribo neq; loquor, quod semitarij & pagani magistelli nō nouerint. Ni-

MORTEM QUI SIBI VARIIS
MODIS CONSCIVERVNT, AVT
se aliis commiserunt occidendos.

LUCRETIA puella, rarum Romæ, castitatis lumen, ægrè ferens purissimum suè pudicitia florem ab infami & turpissimo tyrauno Tarquinio iuniori Tarquinij superbi, Romanorum propterea regum vltimi filio fuisse corruptum, & stupratum, impatiens acceptæ iniuriæ palam se occidit, fecitque, ut populus scelus vleisceretur, & regum principatum excutere. Cuius mortis quotiescumque venit in mentem, lachrymis nequeo temperare, sed nec puellæ satis misereri, aut stupratorē conuiciis ad saturitatem aspergere, ac deuouere. Claudian.lib.1.in Eutropium, Visceribus frustra castum Lucretia ferrum Merit. Stroza pater lib.1.Eroticōn. Vta nefas animo, propriaq; Luctetia dextra, Inuicto occurret clara pudore tibi Sabellicus. Nec ferro occubēs casto traiecta crux. Fodasset patris moriēs Lucretia vultus.

Lucretius poëta Phisicus sumpto amatorio poculo, eò furoris raptus est, ut manum sibi intulerit, natus annos plus paulò quadraginta. Quinetiam eo, priusquam moretur, delirio, diu ante fertur laborasse: neque ad scribendum carmen animum appulisse, nisi interfecta, internalataque insanias Politianus in Nutricia,

Nec qui phyltra bibit, nimiōque insanus amore,
Mox ferro occubuit, sic mentem amiserat omnem.

M. I. Brutus unus ex his, qui Cæsarem xxxii. vulneribus in senatu confoderunt, ab Augusto & Antonio Iulij mortem vlciscentibus, apud Philippos expugnatus, desperata iam victoria manum sibi intulit, iuuante Stratone rhetore, anno suæ ætatis trigesimo, ne in manus inimicorum veniret. Pamphilus Saxus:

Se gladio fodit Brutus, Cato fodit & ille,

Quem timuit Cæsar, quem coluere patres. Qui rei historiam audijus fituerit, eat ad Plutarchum.

Portia filia Catonis, audita morte Bruti mariti apud Philippos interfecti, ferrum poposcit ad inferendam mortem. Quod quum amici recusassent, carbones haufit, & inaudito mortis genere vitam finiuit. Autores Plutarchus, & Val. Max. Martial.lib.1. Epist.

Coniugis audisset fatum quum Portia Bruti,
Et substracta sibi quæreret arma dolor,

*Linnae
lib.1.*

*Calinus
lib.9.cap.
36. &
Eusebius
in Cruci-
tum.*

Nondum

IOANNIS
RAVISII TEX-
TORIS OFFI-
CINÆ.

TOMVS SECUNDVS.

CVM COPIOSSIIMO RERVM
& verborum Indice.

EDITIO TERTIA.



LUGDVNI,
SVMPTIBVS PETRI RIGAVD.
M. DCII.

CORNVCO
PIÆ IOANNIS
RAVISII TEX-
TORIS EPI-

TOME.

**

*Quæ res, quibus orbis locis abundè pro-
ueniant, alphabetico ordine
complectens.*

EDITIO TERTIA.



LUGDVNI,
SVMPTIBVS PETRI RIGAVD.

M. DCL.